

Oud worden in appartement op stand

Frederiek Weeda

Drukke, luchtvervuiling en agressie jagen oudere bewoners uit de randstad. Naar luxe en veilige appartementen aan de rand van het bos.

De drukte, de luchtvervuiling, de agressie in het verkeer, de stress die dat allemaal geeft. Ze hadden er genoeg van. Van de randstad, de onvriendelijkheid, de korte lontjes. Dertig jaar hadden ze hard gewerkt en dat hectische leven waren ze zat.

Maar dit leven! Ze wonen nu in een gerenoveerd kuuroord uit 1850, in het gehucht Laag Soeren vlakbij de IJssel. Bij zonsondergang zien ze vanaf hun terras herten in de tuin lopen. Ingrid (59) en Joop (58) van Wijk kochten hier een jaar geleden een appartement en ze willen er de rest van hun leven blijven.

Overall in Nederland worden ze gebouwd of liggen er plannen voor: luxe appartementencomplexen voor ouderen. Ze verschillen wel in opzet: de één biedt naast comfort ook verpleging tot de dood, de ander richt zich op vitale zestigers en zeventigers, maar allemaal beloven ze veiligheid, rust, kleinschaligheid en luxe. Ze hebben namen als Residence Oosterwolde, Bergstaete en de Magistraat. In Engeland en de Verenigde Staten bestaan ze al heel lang. De markt is ook in Nederland aanzienlijk: dankzij de vergrijzingsgolf zullen er in 2030 ruim vier miljoen 65-plussers zijn, een kwart van de bevolking.

Niet dat Ingrid en Joop van Wijk oud zijn, de jongste bewoner van landgoed Laag Soeren is 45 jaar, onderstreept de makelaar. Maar de meeste bewoners zijn wel met pensioen. Ze komen uit heel Nederland - veel uit de randstad - en genieten hier van een nieuw leven. Ze hebben hun huis verkocht dat in dertig jaar tijd in waarde was verveelvoudigd en nu delen ze een kok, een échte kok, een zwembad, een sauna, een fitness-ruimte. Een hovenier, een huismeester, vier hectare bos, een lounge, een grote leestafel die bezaaid ligt met lectuur, rust, ruimte en groen. Ze betalen naast de prijs van het appartement 400 tot 500 euro per maand voor het comfortpakket en de servicekosten. De woningen zijn ruim met hoge plafonds, een ligbad en een volledig ingerichte keuken. Bij elke voordeur hangt een camera-intercom zodat men kan zien wie er aanbelt. In de trappenhuizen ruikt het nieuw.

Landgoed Klein Engelenburg, op een paar kilometer afstand van Laag Soeren, past ook in het rijtje. Twee jaar geleden ging het huis open; in dertien maanden was de voormalige woning van een adellijke familie verbouwd tot 19 seniorenappartementen. Het ruikt er anders dan in Landgoed Laag Soeren, meer naar een gewoon bejaardentehuis, en het is er stiller. De gemiddelde leeftijd is hoger - zon 73 jaar. De ene bewoner krijgt 24 uren verpleging omdat het einde echt nadert, een enkeling staat nog elke ochtend op de golfbaan, vertelt oprichter Erwin Miedema. Zijn bedrijf Domus Magnus opent binnenkort nog twee luxe appartementencomplexen zoals Klein Engelenburg maar dan in het centrum van Rotterdam en in Ermelo.

Het verschil met Laag Soeren is dat 24 uren zorg hier mogelijk is waardoor men echt tot de dood kan blijven. Een ander verschil is dat deze mensen hun appartement niet kopen maar huren. Ze zijn minder zelfstandig dan de bewoners van Laag Soeren en eten over het algemeen samen. In de receptiehal staat een vleugel, er hangt een kroonluchter en er schijnt zonlicht door het glas-in-lood. Het verplegend personeel overlegt zachtjes met elkaar.

Ook hier werkt een kok die alles vers maakt, in de eigen keuken. Elke week is er een klassiek concert in de hal, de receptie is 24 uur bemand, het servies is van Wedgwood. Domus Magnus heeft alleen al in dit landhuis 40 man in dienst op 19 bewoners.

Iedereen betaalt op Klein Engelenburg tussen de drie en vierduizend euro per maand aan huur, gemakdiensten en zorg. Daarnaast - als een bewoner geopereerd moet worden of chronisch last krijgt van iets - vergoedt de AWBZ de zorg, zoals bij alle ouderen. Dat varieert van een paar honderd euro per maand tot 7.500 euro, in de terminale fase. Twee vaste verpleegartsen uit de regio hebben de patiënten onder hun hoede.

Het is allemaal prachtig maar er kleven ook nadelen aan een oude dag op stand

ver van de bewoonde wereld. Er is geen pinautomaat op loopafstand. Voor winkels of de kerk moeten de bewoners de auto nemen of een taxi. Om die reden, bestaan voor soortgelijke complexen in de randstad al lange wachtlijsten, vertelt Maarten van Dijk van Sequoia Residences, de gespecialiseerde ontwikkelaar achter Landgoed Laag Soeren. Daar blijven mensen wel in hun eigen omgeving wonen. Familie en vrienden zijn dichtbij. Van de 50 appartementen in Laag Soeren (waarvan nog 14 worden gebouwd), zijn er 35 verkocht. Sequoia vermoedt dat het hier langzaam loopt omdat veel ouderen het te ver vinden van de bewoonde wereld.

Joop en Ingrid van Wijk moesten afgelopen jaar wel wennen aan hun nieuwe leven in Laag Soeren. Ze kwamen uit Dordrecht. Maar ze hebben een leeftijd - eind vijftig - waarop ze nog wortel kunnen schieten, zegt Ingrid. Ze wijst erop dat alle bewoners er net wonen en er dus belang bij hebben dat er een nieuwe gemeenschap wordt gecreëerd. Ze hebben inmiddels een nieuwe hobby met zn allen: nordic walking in de omgeving. Als ze dan echt oud worden en minder mobiel, hebben ze vrienden om hen heen, is het idee.

De vriendelijkheid van de lokale bevolking is bovendien een verademing vergeleken met de anonimiteit van de randstad, vindt ze. Iedereen groet je op straat. En de fanfare kwam uit het dorp muziek voor ons maken, puur en alleen om ons welkom te heten.

De lokale vriendelijkheid is een verademing

Datum: 27-08-2007
Sectie: Binnenland
Pagina: 03
**Foto-
onderschrift:** Ouderen die voor rust en stilte kiezen, krijgen in dit luxe
verbouwde landhuis in Brummen alle noodzakelijke hulp
Trefwoord: Ouderenzorg; Volkshuisvesting
Geografie: Nederland

Op dit artikel rust auteursrecht van NRC Handelsblad BV, respectievelijk van de oorspronkelijke auteur.